

قوی‌ترین فرد ایران «همه ایران» است

روزهای سختی را می‌گذرانیم؛ روزهایی که مرز بین نقد و تخریب، باریک‌تر از همیشه شده است. انگار هر حرفی که می‌زنیم، ممکن است به جای روشن کردن راه، آتش به خرمن بزند! در چنین شرایط جنگی تمام‌عیاری، هر کدامان باید از ته دل با خودمان روراست باشیم.

بیایید از یک واقعیت ساده شروع کنیم: دولت ما، هر نقدی هم به آن داشته باشیم، دولتی برآمده از قانون اساسی است. رئیس‌جمهور با رأی مردم آمده و رهبری عزیز شهید بر آن صحنه گذاشته است. یعنی این دولت، هم در داخل و هم در برابر جهان، مشروعیتی انکارناپذیر دارد. نه اینکه شما ندانید، می‌گویم مبادا غافل شویم.

فرق بگذاریم بین «نقد» و «تضعیف». نقد یعنی می‌خواهیم درست شود. تضعیف یعنی می‌خواهیم بیفتد. امروز اگر نمی‌توانیم حمایت کنیم، لااقل غلط روایت نکنیم! اگر یار نیستیم، بار نباشیم! اگر بال نیستیم، وبال نباشیم!

و اینجا به یک نکته مهم می‌رسیم: قوی‌ترین فرد ایران یک شخص نیست. قوی‌ترین فرد ایران «همه ایران» است. باهوش‌ترین فرد نظام هم یک جناح یا شخص نیست، بلکه «کل نظام» است. یعنی مردم، رهبری، قوا، ارتش، معلم، کارگر، پزشک، نانوا و ... همه با هم. اگر به هر کدام از این اجزا آسیب بزنیم، به کل بدن ضربه زده‌ایم.

چشم شهدای جنگ و دخترکان معصوم شهید مدرسه شجره طوبه میناب به رفتار و گفتار ماست؛ نه شعار، که وجدانی بیدار. شاید امروز شجاع‌ترین کار این باشد که بگوییم: من به‌تنهایی نمی‌توانم، اما با هم می‌توانیم.

بله، در این نبرد سخت، واقعیت با کسی نیست که فریادش بلندتر است، با کسی است که از تفرقه می‌ترسد و برای وحدت تلاش می‌کند. به قول معروف، اگر باهوشی، باهوش کل نظام باش. چون کل نظام، جز تو، جز من و جز ما نیست.